

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

ஸ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேஸிகன் அருளிய
அமிருதாசுவாதினி

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

அமிருதாசுவாதினி

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்ற ச்சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேற ப்போமளவும் வாழ்வு

‡ மூலம் கிளை என *

ஒன்றிரண்டான மொழி இரண்டும் *

மேல் ஒன்றிலை என நின்ற *

அவ் வித்தகன் தன் உரையும் **

காலம் கழிவதன் முன்னம் *

கருத்துறக் கண்டிடவே *

ஞாலம் புகழும் *

நம் தேசிகர் தாம் நம்மை வைத்தனரே || 1 ||

காரணமும் காவலனும் ஆகி *

என்றும் கமலை உடன் பிரியாத நாதனான *

நாரணனுக்கடியேன் நான் அடிமை பூண்ட *

நல் அடியார்க்கல்லால் மற்றொருவர்க்கல்லேன் **

ஆரணங்கள் கொண்டகமும் புறமும் கண்டால் *

அறிவாகி அறிவதுமாய் அறு நான்கன்றிச் *

சீர் அணிந்த சுடர் போலத் திகழ்ந்து நின்றேன் *

சிலை விசயன் தேர் அனையச் சிறு வேதத்தே || 2 ||

sunder kidāmbi
prapatti dot com

யான் எனதென்பதொன்றில்லை *
 என் செய்வதவனை அல்லால் *
 ஆனதறிந்திடும் *
 தன் அடியார்க்கெனை ஆட்படுத்தித் **
 தான் எனை நல்கி நடத்துகின்றான் *
 தன் அருள் வழியே *
 நான் உனை வீடு செய்வேன் என்ற *
 நம் திருநாரணனே || 3 ||

யாதாம் இவை அனைத்தும் *
 படைத்தேந்தும் இறைவனுமாய்க் *
 கோதாம் குணங்கள் உடன் *
 குறுகாத குணத்தனுமாய் **
 மாதா பிதா என *
 மன் உறவாய்க் கதி என்ன நின்றான் *
 போதார் திருவுடன் *
 பொன் அருள் பூத்த நம் புண்ணியனே || 4 ||

இரு விலங்கு கழித்திடராம் உடலம் தன்னில் *
 இலங்கு நடு நாடியினால் எம்மை வாங்கி *
 ஒரு விலங்கு நெறி அல்லா வழியால் மன்னும் *
 உயர் வானில் ஏற்றி உயிர் நிலையும் தந்து **
 பெரு விலங்காம் அருள் தன்னால் தன் அடிக் கீழ்ப் *
 பிரியாத அமரர் உடன் பிணைத்துத் தன்னார் *
 உருவில் அங்கு மிசைவிக்கும் உம்பர் போகம் *
 உகந்து தரும் திருமாலை உகந்தோம் நாமே || 5 ||

உறவை இசைந்திறை இல்லா ஒருவர்க்கென்றும் *
 ஒண் சுடராய் ஓர் எழுத்தில் ஓங்கி நின்றோம் *
 துறவறமும் தூமதியும் துயரம் தீர்வும் *
 தூயவர்கட்கானமையும் இரண்டில் உற்றோம் **
 அற முயலும் அனைத்துறவாய் அனைத்தும் ஏந்தும் *
 அம்புயத்தாள் கணவனை நாம் அணுகப் பெற்றோம் *
 பிறவி அறுத்தடி சூடி அடிமை எல்லாம் *
 பிரியாத அமரர் உடன் பெற்றோம் நாமே || 6 ||

கருமம் என ஞானம் என அதனால் கண்ட *
 உயிர் கவரும் காதல் எனக் கானில் ஓங்கும் *
 அரு மறையால் தரு நிலையில் இன்னாள் எல்லாம் *
 அடியேனை அலையாத வண்ணம் எண்ணித் **
 தருமம் உடையார் உரைக்க யான் அறிந்து *
 தனக்கென்னா அடிமைக்காம் வாழ்ச்சி வேண்டித் *
 திருமகளோடொரு காலும் பிரியா நாதன் *
 திண் கழலே சேது எனச் சேர்கின்றேனே || 7 ||

வினை விடுத்து வியன் குணத்தால் எம்மை ஆக்கி *
 வெருவுரை கேட்டவை கேட்க விளம்பி நாளும் *
 தனை அனைத்தும் அடைந்திடத் தான் அடைந்து நின்ற *
 தன் திருமாதூடன் இறையும் தனியா நாதன் **
 நினைவழிக்கும் வினை வழிக்கு விலக்காய் நிற்கும் *
 நிகர் இல்லா நெடுங்குணங்கள் நிலை பெறத் *
 தன் கனை கழற் கீழ் அடைக்கலமாக் காட்சி தந்து *
 காரணனாம் தன் காவல் கவர்கின்றானே || 8 ||

என்னது யான் செய்கின்றேன் என்னாதாருக்கு *
 இன் அடிமை தந்தளிப்பான் இமையோர் வாழும் *
 பொன் உலகில் திருவுடனே அமர்ந்த நாதன் *
 புனல் ஆரும் பொழில் அரங்கம் திகழ மன்னித் **
 தன் அகலம் அகலாத தகவால் ஓங்கும் *
 தகவுடனே தன் கருமம் தானே எண்ணி *
 அன்னை என அடைக்கலம் கொண்டஞ்சல் தந்து *
 என் அழல் ஆற நிழல் ஆர அளிக்கின்றானே || 9 ||

ஒண் தொடியாள் திருமகளும் தானும் ஆகி *
 ஒரு நினைவால் ஈன்ற உயிர் எல்லாம் உய்ய *
 வண் துவரை நகர் வாழ வசுதேவற்காய் *
 மன்னவற்குத் தேர்ப் பாகனாகி நின்ற **
 தண் துளவ மலர் மார்பன் தானே சொன்ன *
 தனித்தருமம் தான் எமக்காய்த் தன்னை என்றும் *
 கண்டு களித்தடி சூட விலக்காய் நின்ற *
 கண் புதையல் விளையாட்டைக் கழிக்கின்றானே || 10 ||

துய்ய மனத்தர் *
 துறை அணுகாத துணை இலியேன் *
 ஐயம் அறுத்துனதானை *
 கடத்தல் அகற்றினை நீ **
 கை அமர் சக்கரக் காவல *
 காக்கும் திருவருளால் *
 வையம் அளந்த அடிக் கீழ் *
 அடைக்கலம் வைத்தருளே || 11 ||

அறியாத இடைச்சியரும் அறியும் வண்ணம் *
 அம்புயத்தாள் உடன் அந்நாள் அவதரித்த *
 குறை யாதும் இல்லாத கோவிந்தா *
 நின் குரை கழற் கீழ் அடைக்கலமாம் குறிப்புத் தந்தாய் **
 வெறி ஆரும் மலர் மகளும் நீயும் விண்ணில் *
 விண்ணவர்கள் அடி சூட இருக்கும் மேன்மை *
 குறையாத வினை அகற்றி அடிமை கொள்ளக் *
 குறுக ஒரு நன்னாள் நீ குறித்திடாயே || 12 ||

தத்துவமும் சாதனமும் பயனும் காட்டும் *
 தாரம் முதல் இரு நான்கும் தன் கருத்தால் *
 முத்தி வழி நாம் முயலும் வகையே காண *
 முகுந்தன் இசைத்தருள் செய்த ஐந் நால் ஐந்தும் **
 பத்தி தனில் படிவில்லார் பரம் சுமத்தப் *
 பார்த்தன் தேர் முன்னே தாம் தாழ் நின்ற *
 உத்தமனார் உத்தம நல்லுரை நால் எட்டும் *
 உணர்ந்தவர் தாம் உகந்தெம்மை உணர்வித்தாரே || 13 ||

பரக்கும் புகழ் வரும் *
 பைம் பொருள் வாய்த்திடும் பத்தர்களாய் *
 இரக்கின்றவர்க்கிவை ஈந்தால் *
 அறம் உளதென்றியம்பார் **
 கரக்கும் கருத்துடை *
 தேசிகர் கன்றென நம்மை எண்ணிச் *
 சுரக்கும் சுரவிகள் போல் *
 சொரிகின்றனர் சொல் அமுதே || 14 ||

சோகம் தவிர்க்கும் *
 சுருதிப் பொருள் ஒன்று சொல்லுகின்றோம் *
 நாகம் தனக்கும் இராக்கதற்கும் *
 நமக்கும் சரணாம் **
 ஆகண்டலன் மகன் ஆகிய *
 ஆவலிப்பேறிய *
 ஓர் காகம் பிழைத்திடக் *
 கண் அழிவே செய்த காகுத்தனே || 15 ||

ஒருக்காலே சரணாக அடைகின்றாற்கும் *
 உனக்கடிமை ஆகின்றேன் என்கின்றாற்கும் *
 அருக்காதே அனைவர்க்கும் அனைவராலும் *
 அஞ்சேல் என்றருள் கொடுப்பன் இதுதான் ஓதும் **
 இருக்காலும் எழில் முனிவர் நினைவினாலும் *
 இவை அறிவார் செயலுடன் என் இசைவினாலும் *
 நெருக்காத நீள் விரதம் எனக்கொன்றென்னும் *
 நெறி உரைத்தார் நிலை உணர்ந்து நிலை பெற்றோமே || 16 ||

பொன்னை இகழ்ந்து விருகங்கள் *
 புல்லிய புல் உகந்தால் *
 மன்னர் எடுப்பதப்பொன் அலதே *
 மன் உலகனைத்தும் **
 தன்னை அடைந்திடத் *
 தான் அருள் செய்யும் தனிச் சிலையோன் *
 பொன் அடி நாம் அடைந்தோம் *
 புறமார் என் கொல் செய்திடினே || 17 ||

வேதத் திரளின் விதி உணர்ந்தோர்கள் *
 விரித்துரைத்த *
 காதல் கதியையும் *
 ஞானத்தையும் கருமங்களையும் **
 சாதிக்கவல்ல சரணாகதி *
 தனி நின்ற நிலை *
 ஓதத் தொடங்கும் *
 எழுத்தின் திறத்தில் உணர்மின்களே || 18 ||

மூ உலகும் தன் பிழையைத் தானே சாற்ற *
 முனிவர்களும் தேவர்களும் முனிந்த அந்நாள் *
 தாவரிதாய் எங்கும் போய்த் தளர்ந்து வீழ்ந்த *
 தனிக் காகம் தான் இரந்த உயிர் வழங்கிக் **
 காவல் இனி எமக்கெங்கும் கடன் என்றெண்ணிக் *
 காண நிலை இலச்சினை அன்றிட்ட வள்ளல் *
 ஏவல் பயன் இரக்கம் இதற்காறென்றோதும் *
 எழில் உடையார் இணை அடிக் கீழ் இருப்போம் நாமே || 19 ||

திருத்தம் பெரியவர் *
 சேரும் துறையில் செறிவிலர்க்கு *
 வருத்தம் கழிந்த *
 வழி அருள் என்ற நம் மண் மகளார் **
 கருத்தொன்ற *
 ஆதி வராகம் உரைத்த கதி அறிவார் *
 பொருத்தம் தெளிந்துரைக்கப் *
 பொய் இலா மதி பெற்றனமே || 20 ||

இடம் பெற்றார் எல்லாம் என் உடலாய் நிற்ப *
 இடர் பிறப்பென்றிவை இல்லா என்னை அன்பால் *
 அடம் பற்றாம் அவன் என்று நினைந்தான் யாவன் *
 அவன் ஆவி சரியும்போதறிவு மாறி **
 உடம்பில் தாருபலம் போல் கிடக்க நானே *
 உய்யும் வகை நினைந்துயர்ந்த கதியால் *
 என்றன் இடம் பெற்றென்னுடன் வாழ எடுப்பன் என்ற *
 எம் பெருமான் அருள் பெற்று மருள் செற்றோமே || 21 ||

இரண்டுரையாத *
 நம் ஏனம் உரைத்த உரை இரண்டின் *
 திரண்ட பொருள்கள் *
 தெளிந்தடி சூடினம் திண் அருளால் *
 சுருண்ட நம் ஞானச் சுடர் ஒளி *
 சுற்றும் பரப்பதன் முன் *
 புரண்டது நம் வினை *
 போம் இடம் பார்த்தினிப் போம் அளவே || 22 ||

மலையும் குலையும் என்றெண்ணியும் *
 வன் பெரும் புண் திரங்கித் *
 தலையும் வெளுத்த பின் *
 தானே அழிய இசைகின்றிலீர் **
 அலையும் கடல் கொண்ட *
 வையம் அளித்தவன் மெய் அருளே *
 நிலை என்று நாடி *
 நிலை நின்ற பொய்ம்மதி நீக்குமினே || 23 ||

கண்ணன் கழல் தொழுக் *
 கூப்பிய கையின் பெருமை தன்னை *
 எண்ணம் கடக்க *
 யமுனைத் துறைவர் இயம்புதலால் **
 திண்ணம் இது என்று *
 தேறித் தெளிந்த பின் சின்மதியோர் *
 பண்ணும் பணிதிகள் பாற்றிப் *
 பழந்தொழில் பற்றினமே || 24 ||

பொங்கு புனல் ஆறுகளில் புவனம் எல்லாம் *
 பொற் கழலால் அளந்தவன் தன் தாளால் வந்த *
 கங்கை எனும் நதி போலக் கடல்கள் ஏழில் *
 கமலை பிறந்தவன் உகந்த கடலை போலச் **
 சங்குகளில் அவன் ஏந்தும் சங்கே போலத் *
 தாரில் அவன் தண் துளவத் தாரே போல *
 எங்கள் குல பதிகள் இவை மேலாம் என்றே *
 எண்ணிய நல் வார்த்தைகள் நாம் இசைகின்றோமே || 25 ||

சீர்க் கடலின் திரை என்னத் தகவால் மிக்க *
 தேசிகராய்த் திண் இருளாம் கடலை நீக்கிப் *
 பாற் கடலோன் திரு அணையாய் நின்று *
 பாரம் காணாத பவக் கடலைக் கடத்துகின்றான் **
 ஈர்க்கும் மரக்கலம் என்ன இறைவர் இன்பம் *
 எழுந்தழியும் குமிழி என இகந்தொழிந்தோம் *
 ஆர்க்கினி நாம் என் கடவோம் நமக்கும் ஆர் என் கடவார் என்று *
 அடைந்தவர்கட்கறிவித்தோமே || 26 ||

‡ காசினியின் மணி அனைத்தும் காயா வண்ணன் *
 கடைந்தெடுத்த கவுத்துவத்தின் சீர்மைக்கொவ்வா *
 காசி முதலாகிய நல் நகரி எல்லாம் *
 கார்மேனி அருளாளர் கச்சிக் கொவ்வா **
 மாசின் மனந் தெளி முனிவர் வகுத்த எல்லாம் *
 மால் உகந்த ஆசிரியர் வார்த்தைக் கொவ்வா *
 வாசி அறிந்திவை உரைத்தோம் வையத்துள்ளீர் *
 வைப்பாக இவை கொண்டு மகிழ்மினீரே || 27 ||

‡ அந்தம் இலாப் பேர் இன்பம் அருந்த ஏற்கும் *
 அடியோமை அறிவுடனே என்றும் காத்து *
 முந்தை வினை நிரை வழியில் ஒழுகாதெம்மை *
 முன் நிலையாம் தேசிகர் தம் முன்னே சேர்த்து **
 மந்திரமும் மந்திரத்தின் வழியும் காட்டி *
 வழிப் படுத்தி வான் ஏற்றி அடிமை கொள்ளத் *
 தந்தை என நின்ற தனித் திருமால் தாளில் *
 தலை வைத்தோம் சடகோபன் அருளினாலே || 28 ||

தான் தனக்குத் தன்னாலே தோன்றித் *
 தன்னோர் ஒளி அணைக்கும் குணத்தாலும் தன்னைக் கண்டு *
 தான் தனக்கென்றறியாத தன் குணத்தைத் *
 தன் குணத்தால் தான் இறையில் தானே கூட்டி **
 ஊன் மருத்துப் புலன் மனம் மான் ஆங்காரங்கள் *
 ஒரு மூலப் பிரகிருதி அன்றி நின்ற *
 நான் தனக்குத் தான் தனக்கென்றிசைவு தந்த *
 நாரணனை நான் மறையால் நான் கண்டேனே || 29 ||

கழியாத கரு வினையில் படிந்த நம்மைக் *
 காலம் இது என்றொரு கால் காவல் செய்து *
 பழியாத நல் வினையில் படிந்தார் தாளில் *
 பணிவித்துப் பாசங்கள் அடைய நீக்கிச் **
 சுழியாத செவ்வழியில் துணைவரோடே *
 தொலையாத பேர் இன்பம் தரமேல் ஏற்றி *
 அழியாத அருள் ஆழிப் பெருமான் செய்யும் *
 அந்தம் இலா உதவி எல்லாம் அளப்பார் ஆரே || 30 ||

‡ நின் அருளாம் கதி அன்றி மற்றொன்றில்லேன் *
 நெடுங்காலம் பிழை செய்த நிலை கழிந்தேன் *
 உன் அருளுக்கினிதான நிலை உகந்தேன் *
 உன் சரணே சரண் என்னும் துணிவு பூண்டேன் **
 மன் இருளாய் நின்ற நிலை எனக்குத் தீர்த்து *
 வானவர் தம் வாழ்ச்சி தர வரித்தேன் உன்னை *
 இன் அருளால் இனி எனக்கோர் பரம் ஏற்றாமல் *
 என் திருமால் அடைக்கலம் கொள் என்னை நீயே || 31 ||

பரவும் மறைகள் எல்லாம் *
 பதம் சேர்ந்தொன்ற நின்ற பிரான் *
 இரவன்றிரவியின் *
 காலத்தழைத்த எழிற் படையோன் **
 அரவும் கருடனும் அன்புடன் ஏந்தும் *
 அடி இரண்டும் *
 தர என் தமக்கருளால் *
 தளரா மனம் தந்தனனே || 32 ||

‡ அலர்ந்த அம்புயத்திருந்து தேன் அருந்தி இன்னகல் *
 அல்குலார் அசைந்தடைந்த நடை கொளாததனம் எனோ *
 நலம் தவிர்ந்ததால் அதென் கொல் நாவின் வீறிழந்ததால் *
 நா அணங்கு நாதர் தந்த நாவின் வீறிழந்ததென் **
 சலம் தவிர்ந்து வாது செய்து சாடி மூண்ட மிண்டரைச் *
 சரிவிலேன் எனக்கனைத்துரைத்த ஏதிராசர் தம் *
 வலம் தரும் கை நாயனார் வளைக்கிசைந்த கீர்த்தியால் *
 வாரி பாலதாம் அதென்று மாசில் வாழி வாழியே || 33 ||

சடையன் திறல் அவர்கள் *
 பெரு ஞானக் கடல் அதனை *
 இடை அமிழாது கடக்கினும் *
 ஈதளவென்றறியார் **
 விடை உடன் ஏழன்றடர்த்தவன் *
 மெய் அருள் பெற்ற நல்லோர் *
 அடைய அறிந்துரைக்க *
 அவ்வடியோமும் அறிந்தனமே || 34 ||

பா வளரும் தமிழ் மறையின் பயனே கொண்ட *
 பாண் பெருமாள் பாடியதோர் பாடல் பத்தில் *
 காவலனும் கணவனுமாய்க் கலந்து நின்ற *
 காரணனைக் கருத்துற நாம் கண்ட பின்பு **
 கோவலனும் கோமானும் ஆன அந்நாள் *
 குரவை பிணை கோவியர் தம் குறிப்பே கொண்டு *
 சேவல் உடன் பிரியாத பெடை போல் சேர்ந்து *
 தீவினையோர் தனிமை எல்லாம் தீர்ந்தோம் நாமே || 35 ||

‡ ஆதி மறை என ஓங்கும் அரங்கத்துள்ளே *
 அருள் ஆரும் கடலைக் கண்டவன் நம் பாணன் *
 ஓதியதோர் இரு நான்கும் இரண்டுமான *
 ஒரு பத்தும் பற்றாக உணர்ந்துரைத்தோம் **
 நீதி அறியாத நிலை அறிவார்க்கெல்லாம் *
 நிலை இதுவே என்று நிலை நாடி நின்றோம் *
 வேதியர் தாம் விரித்துரைக்கும் விளைவுக்கெல்லாம் *
 விதையாகும் இது என்று விளம்பினோமே || 36 ||

‡ காண்பனவும் உரைப்பனவும் மற்றொன்றின்றிக் *
 கண்ணனையே கண்டுரைத்த கடிய காதல் *
 பாண் பெருமாள் அருள் செய்த பாடல் பத்தும் *
 பழ மறையின் பொருள் என்று பரவுகின்றோம் **
 வேண் பெரிய விரி திரை நீர் வையத்துள்ளே *
 வேதாந்த ஆரியென் என்றியம்பு நின்றோம் *
 நாண் பெரியோம் அல்லோம் நாம் நன்றும் தீதும் *
 நமக்குரைப்பார் உளர் என்று நாடுவோமே || 37 ||

அடிவரவு — மூலம் காரணம் யானெனது யாதாம் இருவிலங்கு உறவு கருமம்
 வினை என்னது ஒண்டொடி துய்ய -அறியாத தத்துவம் பரக்கும் சோகம் ஒரு
 பொன்னை வேதம் மூவுலகு திருத்தம் இடம் இரண்டு மலை கண்ணன் பொங்கு
 சீர்க் காசினி அந்தமில் தான் கழியாத நின்னருள் -பரவும் அலர்ந்த சடையன்
 பாவளரும் ஆதிமறை காண்பன அடல்

அமிருதாசுவாதினி முற்றிற்று

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்